

gráfiai felsorolásból kimaradt a régiek közül Széchy Károly és mások neve; Huszti József humanizmus-kutatásairól, Miskolczy István Anjou-korra vonatkozó tanulmányairól tudomással sem látszik birni, nem is szólva arról, hogy a kérdést tárgyaló két újabb összefoglaló cikk is ismeretlen előtte, annak ellenére, hogy olyan folyóiratokban jelentek meg, melyek igen kezeügyében fekdtek (I rapporti letterari tra l'Italia e l'Ungheria, *L'Europa Orientale* 1926 júl. 31.; Le passé et l'avenir des études italiennes en Hongrie, *Revue des études hongroises et finno-ougriennes*, 1925, 3—4. sz.). Az olaszok így természetesen téves véleményt alkotnak majd e tudományszakunk mai állásáról, ha Tagliavini-től azt a fölényes megállapítást hallják, hogy a legutóbbi időben az olasz-magyar érintkezések' élénkebbek a politika, mintsem az irodalom (? *irodalomtörténeti kutatást* akart mondani) mezéjén. No de Tagliavini fiatal még és ha kevesebb időt tölt azzal, hogy másokat akarjon leckéztetni, köztünk e területen tanulhat egyet-mást.

Ezzel pontot is teszek és az ügyet a magam részéről végleg lezártnak tekintem. A polémia nem kenyerem. Sürget a munka.

(Pécs.)

Kastner Jenő.

CSILLAGMADÁR.

... az idő Tiszája örökéletű
Kérésperccet virágozik lelkennek
E drága magyar ég alatt.

Ma dá ch y László első verseskönyve (Prometheus kiadás, Szeged, 1931). Impresszionista lélek. „Az élet szomorúfüzfáján a titok vizébe érő kis levél”. Kettősség: a hivatottság érzése s a hétköznapi szomorúsága adja Ma dá ch y verseinek alaptónusát. Nem tudja, hogy konkoly-e a búza között, vagy búza a konkoly között . . . Csak horizontot, színes, ragyogó vonalakat lát vakságában. Az életnek Janus-arca van s csak a szavak hoznak vígasztalást.

Nagyszerűen megírt sorok váltakoznak unalmas közhelyekkel. Vannak más fogyatékoságai is. Néhol halványan Mécs László-szerű, távolabbról pedig Ady-reminiszcenciák csendülnek meg soraiban. Rímélése, szabadverseiben ritmusérzéke szinte kifogástalan. Gondolatainak bő esője, világfelfogásának emelkedettsége biztatólag hat. Egyelőre még alakatlan egyéniség, de finom, nőies kedélye, a szemérmes stílus halk üteme és a lelki tisztasága máris megkülönbözteti őt fiatal társaitól.

(Szeged.)

Csanádi János.

CSODABOGÁR.

A *Szegedi Hírlap* írta egy eddig ki nem nyomozható városról (máj. 4.):

A szenátor urak inkább a színházi görlok körül szeretnek tömegelni, ha műveltségi alibit kell igazolni, akkor elmennek Barcelonába . . . Megmaradnak a maguk tanyai kultúrájának alföldjén a házilag füstölt tekintélyek kábító ködében . . . Legértékesebb, világparításban is megbecsült intézményeinket csípős kritika nyílfáporában úgy kellett ráoktrojálni a városra . . .